

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 254/2017-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 P 11/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. februára 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) v označenom konaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu.

2. Okresný súd v liste z 21. apríla 2017 podal celú chronológiu procesných úkonov zo strany súdu s konštatovaním, že sú to len rodičia maloletého dieťaťa, ktorí opakovanými procesnými námietkami predlžujú súdne konanie, ktoré nie je skončené.

3. K otázke posudzovanej dĺžky konania a jej (ne)primeranosti ústavný súd pravidelne opakuje, že túto nemožno vyjadriť číselne, lebo je podmienená objektívnym charakterom prejednávanej veci a musí byť skúmaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, zložitosť veci, požiadavky na vykonávanie dôkazov a procesnú súhlasnosť účastníkov konania s úkonmi súdu.

4. Prieťahy v konaní sú javom, kedy súd nekoná v „primeranej dobe“, a ide teda spravidla (nie však vždy) o príčinu neprimeranej dĺžky konania. K porušeniu práva na primeranú dĺžku konania však dochádza vtedy, ak konanie trvá neprimerane dlhú dobu, a to bez ohľadu na to, či v danom prípade boli zaznamenané prieťahy zo strany súdu. Inými slovami, k porušeniu práva na primeranú dĺžku konania môže dôjsť aj vtedy, ak nedošlo v konaní k prieťahom, a, naopak, i keď v konaní k prieťahom došlo, nemusí vždy ísť o porušenie tohto práva.

5. V danej veci išlo práve o takú vec, keď práve procesná aktivita účastníkov konania – ktorú musel okresný súd akceptovať – spôsobuje, že konanie, hoci aj v citlivej veci, ešte nie je právoplatne skončené.

6. Zjavne neopodstatneným návrhom je návrh, ktorým sa namieta taký postup orgánu verejnej moci, ktorým nemohlo dôjsť k porušeniu tohto základného práva, ktoré označil sťažovateľ, vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 298/06).

7. Vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v napadnutom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy či práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2017